

Міністерство освіти і науки України
Одеська державна академія будівництва та архітектури
Національний університет "Одеська політехніка"
Національна спілка журналістів України

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Інновації в освіті: сутність, проблеми, перспективи»
27-28 жовтня 2022 р.

м. Одеса

**Міністерство освіти і науки України
Одеська державна академія будівництва та архітектури
Національний університет "Одеська політехніка"
Національна спілка журналістів України**

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції

«Інновації в освіті:

сутність, проблеми, перспективи»

27-28 жовтня 2022 р.

м. Одеса

УДК: 37.01+008.2

I 66

I 66 Інновації в освіті: сутність, проблеми, перспективи // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (Одеса, 27-28 жовтня 2022 р.) 124 с.

Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції «Інновації в освіті: сутність, проблеми, перспективи» вміщує матеріали, які досліджують проблеми освіти у вимірі сучасних глобальних зрушень, нові стратегії розвитку освіти, здоров'язберігаючі освітні технології, освітні стратегії розвитку духовної та світоглядної культури особистості громадянського суспільства, історію розвитку освіти в Україні та інновації правової освіти.

Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Рекомендовано до публікації Вченою Радою ОДАБА (протокол № 2 від 20.10.2022 року)

УДК: 37.01+008.2

I 66

© Одеська державна академія
будівництва та архітектури, 2022

Отже, на сьогодні історико-соціологічні наукові здобутки минулого мають неопосередкований вплив на історію розвитку освіти в Україні. Крізь парадигму просвітницької діяльності М. Грушевського, М. Шаповала, Б. Кістяківського, В. Липинського, В. Старосольського, можемо прослідкувати систему становлення соціологічної освіти на теренах сучасної України. Поява нової методологічної бази, поглядів, ідей, досліджень спонукає удосконалити освітній процес, бо освіта є стратегічним ресурсом аби задовольнити національні інтереси та підтримувати конкурентоспроможність серед спеціалістів. Необхідно зазначити, що останнім часом спостерігаємо проблеми у фінансуванні освітньої сфери та старіння науково - викладацьких кадрів.

Література:

1. Грушевський М. С. Початки громадянства (генетична соціологія). Прага : Український соціологічний інститут. 1921. 328 с.
2. Шаповал М. Ю. Соціологія українського відродження. Прага : Український Соціологічний Інститут в Празі, 1937. 47 с.
3. Шаповал М.Ю. Загальна соціологія. Київ : Український центр духовної культури, 1996. 368 с.
4. Старосольський В.Й. Теорія нації. Київ : Вища школа, 1998. 157 с.
5. Соціологічна думка України: навч. посібник / М.В.Захарченко та ін. Київ, 1996. 424 с.

Ковтун Світлана Владиленивна – здобувачка першого (бакалаврським) рівня вищої освіти за спеціальністю 035 «Філологія» (перша – китайська, друга – англійська), 4 рік навчання Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Науковий керівник: Петінова Оксана Борисівна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ОСВІТИ В УКРАЇНИ: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Державна політика в галузі освіти та науки відіграє вирішальну роль у забезпеченні розвитку людського капіталу та економічних вигод у формі сталого зростання та конкурентоспроможної економіки, що означає соціальний та індивідуальний добробут, майбутнє процвітання та якість життя. Для досягнення цих цілей потрібна координація, політичні ініціативи, ефективні управлінські рішення та довгострокові інвестиції. Із включенням України до світового освітнього та наукового простору, докорінним чином змінюються вимоги щодо освіти в цілому і вищої освіти. Система освіти потребує суттєвих реформ з метою виходу на передові рубежі освіти і науки [3].

Історичні виклики, новизни та масштаби ХХІ століття зумовлюють необхідність прогнозування розвитку інновацій у вищій освіті, забезпечення фундаментальних змін змісту, технологій та менеджменту, спрямованих на розвиток конкурентоспроможної, соціально мобільної та компетентної особистості. Тільки через освіту ми можемо розвинути людину, яка може творити, сприймати інновації та зміни. Для цього необхідно реформувати освіту, щоб вона стала інноваційною.

Вища освіта покликана за своєю професійною метою започаткувати інноваційні, новаторські, евристичні підходи для вирішення поточних викликів і узгодження з майбутніми перспективами [2].

Досвід модернізації української системи освіти показує, що якість вищої освіти в основному залежить від якості освіти та стандартів професійної підготовки, внутрішньої та зовнішньої екологічної інфраструктури, рівня управління навчальними закладами.

Реформування та розвиток вищої освіти базується на розвитку та застосуванні інновацій навчального процесу, оволодінні навчальними дисциплінами сучасною системою наукових знань, наповненні освітніх програм вітчизняними та зарубіжними науково-технічними досягненнями. Результати навчання, а також широке впровадження наукових досліджень і науково-дослідних розробок у навчальний процес [1].

Розвиток вищої освіти ґрунтується на використанні досвіду світової і національної освітніх систем, на послідовності розвитку науки і новітніх технологій. Засвоєння зарубіжного досвіду збагачує національну модель розвитку вищої освіти української держави.

Бібліографічний список містить найновішу та найповнішу інформацію про організацію вищої освіти в Україні, зарубіжний досвід, навчання студентів, методика викладання фундаментальних і професійних наук [4].

Створення наскрізних навчальних програм і програм безперервної освіти від дитячого садка до магістратури з комплексним науково-методичним супроводом, включаючи освітні стандарти за новітніми технологіями, є актуальною потребою сьогодення.

Сфери освіти та науки мають стати важелями рівності та згуртованості українського суспільства, економічного розвитку та конкурентоспроможності [3].

Література:

1. Васюк А. Наукові підходи до аналізу освітніх реформ / А. Васюк // Вища освіта України. – 2013. – № 2. – С. 20–25.
2. Вітренко Ю. Взаємозв'язок освіти та зайнятості населення України в умовах ринкової економіки: пошук узгодженості / Ю. Вітренко // Вища школа. – 2013. – № 3. – С. 7–18.
3. Козієвська О. Вища освіта в Україні: уроки реформування / О. Козієвська // Вища школа. – 2013. – № 6. – С. 49–62.
4. Кремень В. Г. Інноваційні аспекти освітньої діяльності [Електронний ресурс] / В. Г. Кремень // Теорія і практика управління соціальними системами. – 2013. – № 1. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Tipuss/2013_1/Krem.pdf. – Назва з екрану. – Дата звернення: 15.11.2013

Мельник Олег Віталійович – кандидат історичних наук, доцент кафедри філософії, історії та політології Національного університету «Одеська політехніка»

МІСЦЕ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПІД ЧАС ТОТАЛЬНОЇ ВІЙНИ З РОСІЄЮ: ПАТРІОТИЗМ ТА ВИХОВНА РОБОТА У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Актуальність проблеми виховання молоді в Україні з 1991 року постійно була пов'язана з процесом національного-культурного та історичного розвитку країни. В більшості своїх кафедри історії України складались з фахівців історичного профілю які за традицією ВНЗ ще з радянських часів, як правило прив'язували до виховної роботи зі студентами, як то проведення публічних лекцій, круглих столів на історичні та історико-культурні теми.

Поступово керівництво вищих навчальних закладів почало переглядати свої позиції орієнтуючись нібито на процеси реформування освіти за Європейським зразком, так почався процес стагнації гуманітарних дисциплін, які постійно скорочували та об'єднували, так з двох дисциплін "Історія України"(90 годин) та "Історія української культури"(90 годин) в технічних закладах створили курс "Історія України та української культури" (90 годин).

Все більше студентів просто не могли засвоїти такий курс, тому довелось збільшувати кількість консультацій, які часто не враховувались в навчальне навантаження і поза навчальну роботу, як то лекції у музеях міста, у гуртожитках.